

## **„Collaborative strategies for consolidation of higher education institutions within European Universities Initiative Alliances”**

### **Streszczenie**

Niniejsza rozprawa doktorska dotyczy strategii współpracy w zakresie konsolidacji instytucji szkolnictwa wyższego w Europie w ramach inicjatywy Uniwersytetów Europejskich (EUI). W odpowiedzi na ambitne cele polityki w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego (EHEA), a także rosnące zainteresowanie i potrzebę współpracy transgranicznej pomiędzy instytucjami szkolnictwa wyższego w Europie, w niniejszej pracy przeanalizowano strukturę, zarządzanie i rozwój strategicznych sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytetów Europejskich. Problem badawczy koncentrował się na identyfikacji i opracowaniu modeli strategicznych, które mogą wspierać skuteczną konsolidację i długofalową integrację instytucji szkolnictwa wyższego w kontekście europejskich sojuszy uniwersyteckich.

Badanie opierało się na triangulacyjnym podejściu metodologicznym, łączącym systematyczny przegląd literatury, analizę treści dokumentacji 41 sojuszy europejskich, pogłębione wywiady z koordynatorami sojuszy oraz metodę delficką zastosowaną do weryfikacji przez ekspertów zaproponowanych modeli. Analiza doprowadziła do opracowania trzech strategicznych modeli współpracy w ramach sojuszy: modelu tematycznego (skoncentrowanego na określonych obszarach edukacji i badań), modelu typologicznego (składającego się z instytucji o podobnym charakterze) oraz modelu ogólnego (transwersalnego), charakteryzującego się szerszym zakresem strategicznym i różnorodnością instytucjonalną. Każdy z modeli został opracowany w sposób operacyjny przy użyciu Business Model Canvas – narzędzia zarządzania strategicznego, które umożliwia strukturalną wizualizację propozycji wartości, relacji z interesariuszami, kluczowych zasobów i źródeł przychodów. Modele zostały zweryfikowane przez wybranych ekspertów, którzy potwierdzili możliwość ich praktycznego zastosowania oraz strategiczne znaczenie.

Do kluczowych ustaleń należą: znaczenie zarządzania projektowego w ramach strategicznych sojuszy, weryfikacja różnych modeli zarządzania sojuszami oraz uwzględnienie partnerów stowarzyszonych jako kluczowych interesariuszy w skutecznej operacjonalizacji sojuszy EUI. Poza wkładem teoretycznym i praktycznym, rozprawa doktorska zawiera również zestaw rekomendacji strategicznych w obszarze Uniwersytetów Europejskich, skierowanych do europejskich decydentów. Rekomendacje te podkreślają między innymi potrzebę długoterminowego, zrównoważonego finansowania wykraczającego poza czas trwania projektów, wzmacnianie strategicznych partnerstw z przemysłem i innymi interesariuszami, optymalizację ram zarządzania i ram prawnych, a także wspieranie sojuszy poprzez wspólną infrastrukturę, spójność regulacyjną i przejrzyste mechanizmy monitorowania efektywności.